

MALATYA-ARGUVAN EMİRLER MEZRASI- SEYYİDLİK BELGESİ- SIYADETNAME- ŞECERE

Yrd. Doç. Dr. Murat BULGAN

Anadolu Aleviliği içinde dedelik makamı hakkında şimdiye kadar birçok çalışma yapılmıştır. Sunacağımız bu çalışmada ise bir Alevi dedesine odaklanarak, Aleviliği daha farklı bir yönüyle tanıtmak istiyoruz. Makalemizin içeriği, devam etmekte olan ve proje yürütücülüğünü yaptığım İnönü Üniversitesi, 2009- "Malatya- Arguvan Saha Çalışması" kapsamı altında elde edilen bulgulardan oluşmaktadır.

GİRİŞ

Malatya- Aslantepe kazılarında yola çıkacak olursak, 7000 yıllık tarihi olan Malatya'nın Kültepe kaynaklarında "Melita", Hitit kaynaklarında "Maldia" ve Asur kaynaklarında ise "Meliddu" veya "Melide" adını alarak; Roma, Pers, Araplar döneminde ise günümüzde kullanılan "Malatya" adını almıştır. 14 İlçesi bulunan Malatya'nın ulusal anlamda kültür kaynağı olduğunu dememiz pekte yanlış bir ifade olmayacaktır. 1954 Yılına kadar Elazığ ve daha önceleri Diyarbakır sancağına bağlı olan ve eski adıyla "Tahir Bucağı" veya diyalektik biçimde- yerel halkın söylemiyle 'Deer Köyü', adının kaynağını yörede yetişen "Erguvan" çiçeğinden aldığı tahayyül edilmektedir. Arguvan, günümüz itibariyle merkez ilçe ve 46 köyü dâhil yaklaşık olarak 10.500 nüfustan oluşmaktadır. Arguvan, kuzeyinde Âşık Veysel'in memleketi olan âşıkları ile ünlü Sivas ili, güneyinde düz arazi dokusuyla Yazıhan ve hemen aynı kültürel dokuya ve karakteristik yapıya sahip olan batısındaki Hekimhan ve doğusundaki Arapgir gibi il ve ilçelerden karşılıklı olarak geçmişten günümüze kadar sürekli etkileşim içerisinde olmuştur. Alevi İnanç önderlerinin ve Âşıkların yol güzergâhı üzerinde olan Arguvan, diyalektik bakımdan özellikle Sivas/Çamşılı ağzından oldukça etkilenmiş olması bir gerçektir. Bütün bu etkileşimlerin yanında kendisine özel bir karakteri ve dokusu bulunan Arguvan, müzikbilimleri bakımından araştırılması gereken önemli bölgelerimizdendir.

Cemal Erbek ve Abdullah Bakır Dedeler (İmam-ı Cafer Anma Töreni), Ermişli Köyü, Arguvan/Malatya, 2009.

ARGUVAN MÜZİĞİ

Türk Halk Müziği literatürüne "Arguvan Ağzı" - "Arguvan Havaları" - "Arguvan Türküleri" ve hatta bazı kaynaklarda "Arguvanlar" ifadesi kullanıldığını bilmekteyiz. Arguvan da müzik yalnız, tek sesli ve bağlama ile yapılır. Şimdiye kadar bilinen, Arguvan müziğinin daha çok dünyevi müzikten ibaret olduğudur. Arguvan Dünyevi müziği, Din müziğine karşın dominant ve geniş kitlelere yayılarak popüler olması bilinen bir gerçektir. Kırık ve uzun havalarında; aşk, ağıt, ayrılık, özlem, hasret, sevgi gibi konular ağırlıklı olarak işlenmiştir. Arguvan Türkülerinin söz kısımlarında karakteristik olarak cümlelerin başlangıç yerlerinde; "Aah... Aman...Naman...", ve bitiş kısımlarında ise yine "Aman...Oy" ile uzatarak sonlandırılır. Bu iki söz

unsuru aslında Arguvan müziğinin yalın karakteristiğini ve kolayca her yerde deşifre edilebilmesi için yeterli olacaktır.

Baş ve son kısımlarda bulunan "Amman" ları müzikal yönden ele alacak olursak, dinleyici ve icracıya bir tür konsantrasyon, yoğunlaşma veya hazırlık aşamasını oluşturmaktadır. Bu nedenle biz, bu kısımlara "sözlü konsantrasyon motifleri" olarak yeni bir kavram getirmenin, Arguvan müziğini tanımlamakta daha kolaylık sağlayacağını düşünmekteyiz. Bunun yanında genel itibarıyla kullanılan ses dizisi ise Yahyalıkerem ve Garip ayağı'dır. Bir diğer önemli gözlem ise, bölgede bağlama'nın kutsal sayıldığı ve bu nedenle oyun, eğlence kültürü kapsamında değerlendirilmediğidir. Müzikteki eğitim her ne kadar Arguvan merkezinde bir tane müzik merkezinin monotonluğunda sağlanmış olsa da, usta-çırak ilişkisi ve gözlem yolu öğrenme ile bağlama kültürünün devamlılığının sağlanmış olmasıdır.

Yerel halk ile yapmış olduğumuz röportajlarda; "bizim müziğimizde şiddet, isyan ve kavganın hiçbir unsurunu bulamazsınız..." diye söylemektedirler. Alevi Bektaşî geleneğinin dominant olduğu Arguvan'da hoşgörü ve özellikle insan sevgisi sosyal yaşamın her kısmında fazlasıyla gözlenebilmektedir.

Çalışmamızın bu kısmında, Arguvan'ın şimdiye kadar fazlaca ortaya çıkmamış farklı bir potansiyelini ortaya koymak istiyoruz. Ağırlıklı olarak "dünyevi müziği" ile tanınan Arguvan'da yüksek mertebede Alevi Bektaşî din müziği olması ve birçok sanatçıya kaynak oluşturmuş olması araştırmalarımız esnasında öğrenmiş olduğumuz bilgilerdendir. Bu nedenle ekibimiz, yöre halkından aldığı ön bilgiler doğrultusunda Arguvan'ın yüksek rakımlı bölgesinde bulunan ve eski adıyla Gürmeşe (*Germişi*) olarak bilinen Ermişli Köyüne ulaşarak, Alevi Bektaşî müziği ve kültürüne yönelik yeni bulguların izlerine buradan ulaşmaya çalışmıştır. Köyde, İmam-ı Cafer Sadık evlatlarına ait bir türbenin bulunması nedeni ile 14 yıldır geleneksel olarak İmam-ı Cafer'i anma şenlikleri sürdürülmektedir. Bu şenliğe il dışından ve civar köylerden birçok insanın geldiği belirtiliyor. Ermişli köyünden almış olduğumuz detaylı bilgiler doğrultusunda, Köyün dedelerinin Emirler

Cem Vakfı Başkanı Prof. Dr. İzzettin Doğan ile Malatya yöresi Aleviliği hakkında görüş ve bilgi alınırken. Malatya, 2009.

mezrasında ikamet ettiğini öğrendikten sonra 8-10 km uzaklıdaki Emirler Mezrasına gitmeye karar verdik. Engibeli ve aracımızın bir yerden sonra gidemediği Emirlerde var olan iki hanenin yapısal olarak çok kötü konumda olduğunu tespit etmek zor olmadı. Emirler mezrasında gittiğimiz ilk ev Abdullah BAKIR'IN (*dede*) eviydi. Burada ki dedeler çiftçilikle geçimlerini sağlıyorlar. Seyitler koluna ait İmam-ı Cafer evlatlarından geldiklerini ve aslen Kahramanmaraş'tan geldiklerini belirten dede, genellikle Muharrem ayında K.Maraş'a müsaiplerinin yanına gittiklerini ve onlarında yaz aylarında kendilerini ziyarete geldiklerini bizlere aktarıyor. Ellerinde seyidlik belgeleri bulunduğunu belirten Abdullah Dede, bu belgenin şu an İstanbul'da yaşayan, okumuş olan büyük ağabeylerinde olduğunu bizlere ek bilgi olarak veriyor. Abdullah Dede'nin abisinden Hasan Bakır (47) on yaş küçük olmasına rağmen, Hasan Bakır görüşmemizin başında, "biz yetkiyi Abdullah'a verdik, o bizim adımıza konuşsun" diye söz hakkını yaşça küçüğü olan Abdullah Bakır'a vermiş oldu. Dedelik makamının yaşa göre değil, bilgiye göre değerlendirilerek tayin ettiklerini ilave ediyorlar. Cem Ayini hakkında bilgi almak istediğimizde, aldığımız cevap; "Cem ibadetinden önce küsler barıştırılır, helallik alınır, cem'e gelenlerin ruhen ve bedenem temiz olmasına özen gösterilir -ahireti burada yaşarız sözüyle - biz ahirete günahsız gitmek için bu dünyada olabildiğince temiz düzgün yaşamaya çalışırız..." diye ekliyor.

Birçok sanatçının kendilerinden eser aldığını ifade eden Abdullah Dede, örnek olarak son dönemlerde Nilüfer Sarıtaş ve Sabahat Akkiraz tarafından okunarak popüler olan Tevhit deyişinin kendilerine ait olduğunu ancak eserin asıl orijininin melodik ve söz itibarıyla uzaklaştırılmış olduğunu bizlere sitemkâr ama bir o kadarda uzlaşıcı dilde anlatmaya çalışıyor. Tevhit deyişinin Abdullah Bakır'ın dedesi olan "**Kördede**" lakabıyla tanınan Mehmet Ali Bakır'a ait olduğunu öğreniyoruz.

Emirler'in var olan Arguvan havası üzerine kurulu olan bir söyleme tarzının yanında birde "**Emirler ağzı**" söyleme tarzı olduğunu ve bunların günümüzde tanınmış sanatçılara; Arif Sağ, Sabahat Akkiraz...vs. kaynak olduklarını öğrendiğimizde, sosyal bilgiler ve müzikbilimleri bakımından yeni bulgulara ulaşabileceğimiz düşüncesi bizlerde daha da güçlenmiş oldu. Abdullah dedelerin evlerinden aşağı-yukarı otuz metre uzaklıkta olan ve Emirlerin yaşça Abdullah dededen çok daha büyük olan (*tahminen 80 üstü*) diğer Dedesi Cemal Erbek/Cemal Dede'nin evine misafir olduk. Bizleri gönül sevgisiyle karşılayarak, evlerinin başköşesine misafir etmeleri, XXI. yüzyılın başında Anadolu mistisizminin yani; "**yaratana sev, yaratılandan ötürü**" felsefesinin tam anlamıyla bir yansımasıydı. Çağımızda bireylerin zaman ayırma sorununun olması ve stres ile boğuşması'nın tersine burada zaman ve stres kavramının yok olduğunu ve adeta tanınmadığını görebildik. İnsanların var olan kısıtlı ekonomik imkânlar ile mutlu ve yüzlerinin daima güleç olması, şehirlerde yaşayan insanların bilmediği ve unutmuş olduğu yaşam tarzıydı.

Cemal Dede, "Aslanpençesi" icra tekniği.
Malatya/Ermisli, 2009.

İNANÇ VE MÜZİĞİN KALBI EMİRLER MEZRASI

Müzikal dokusundan taviz vermeyen bu dedeler, tezenesiz bağlama çalma geleneğini sürdürmekle beraber, ilhamını ehlibeyt ve on iki imam aşkından aldığını öğrenebildik. Kullandıkları oyma bağlamaları atalarından yadigâr ve özellikle de etnoorganoloji bakımından araştırmaya değer cura ve bağlamalar, tarihi izlerini fazlasıyla ortaya koymaktaydı. Bağlamalarını gelenekten gelen tezenesiz "**şelpe**" tekniği ile çalmaları ve buna kendilerinin deyimi ile "**aslanpençesi**" tarzı demelerinin yanında düet yaparak icra kültürlerini sergilemektedirler. Müziği yaşamlarının önemli bir parçası olarak gören bu insanlar özellikle felsefe ve tarihe çok önem veriyorlar. Emirler, aslında müziği sanat ve estetik açıdan tanımlamıyor. Buna göre müzik, Alevi Bektaşî kültürünü yaşatmak ve yaymak için bir tür araç. Bu nedenle yılın belli aylarında özellikle Abdullah Bakır dede Kahramanmaraş'a gitmektedir. Abdullah Dede'nin bu bölgede talipleri olduğunu ve cem ayinlerini yaptıklarını söylüyor. Eğitime son derece önem veren Abdullah Dede biri kız, bir diğeri erkek olmak üzere iki evlat sahibi bir baba. Bu iki çocuk Malatya Valiliği tarafından üstün yetenekli çocuklar olarak seçilmiş. Çocukların duruşları ve konuşmalarından ilk izlenimlerimiz, onların sanki bir mezra da değil de bir metropol de kolej eğitimi almış gibi olmalarıydı. Babalarının gezgin âşık ve dede konumunda olması ve bu gezginlikten almış olduğu bilgileri ve kültürü çocuklarına aktarmış olması çocuklarının başarılı olmalarının başlı nedenleri arasında kabul edilebilir. Bunun yanında Anadolu tasavvuf ve mistisizmini benimsemiş bir babanın çocuklarına bu kültürü aşılması bir diğer önemli etken olarak görülebilir.

İlk görüşmemizde Cemal ve Abdullah dedeler, Alevi Bektaşî müziğinin türlerinden; Semah, Tevhit, Duvaz-ı İmamlardan bizlere o zamana kadar hiç duymadığımız örnekler sundular. Özellikle Abdullah dede ile yaptığımız röportajlarda bizimde kendi curalarıyla birlikte icra etme izni vermeleri, bizlere farklı deneyim kazandırmış oldu.

Abdullah Bakır Dede.
Arguvan Ermişli Köyü, Emirler Mezrası, 2009.

YENİ BULGULAR

Emirler mezrasına ulaştığımız andan itibaren çalışmamızın bir iki günde bitmeyeceğini anlamış ve burada Anadolu Aleviliğine yönelik gizli kalmış ciddi belgelerin olduğu kanısı bizlerde gündün güne artmış oldu. Bu nedenle emirler mezrası ile sürekli bir diyalog içerisinde olmayı etik gereği doğru bulduk. Dostluğumuza ve samimiyetimize inanan bu onurlu insanlar, bizlere atalarından miras kalan ve yüzyıllardır korumakla kendilerini görevli bildikleri önemli bilgileri bilim dünyasına açıklamayı kabul ederek bizlere saklı tutukları alevi dünyası açısından önemli olacak "seyyidlik" belgelerini açmayı kabul ettiler.

Bu belgenin aslında aile dışında kimselere gösterilmediğini bizlere açıklayan Abdullah dede bunun kendine has bir ritüeli olduğunu bilgi olarak verdi-

Şecere'nin içinde bulunduğu
oyma ağaçtan yapılmış kutu.

ler. Buna göre, bu dedelik beraati dualar ve kurbanlar kesilmek şartıyla halka gösterebileceğini anlattılar. Manevi bakımdan değeri ölçülemeyen bu belgenin bizler için açılmasında dedelerimizin bilime verdikleri sonsuz değer ve saygıdan olduğu birçok kez vurgulayan dedeler bir defalığına mahsus inisiyatiflerini kullanarak bu eşsiz değerdeki belgeyi açmayı kabul ettiler.

Cemal Erbek Dede'ye ait Siyadetname/ Seyyidlik Belgesi.

Cemal Erbek'e ait Şecere. Malatya -Arguvan, 2009.

Oyma bir ağaçtan yapılmış kutu içerisinde bulunan şecere, ekibimizi büyülemenin ötesinde farklı duygulara itmiş oldu. Şecere'nin eski yazıyla yazılmış olması nedeniyle bu belgenin detaylı resimlerini alarak işin uzmanı olan Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyesi, Sayın Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak beyefendiye gönderdik. Sayın Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak, bizlere Arapça metnin Latince çevirisini yaparak geri yolladı. Prof. Ahmet Yaşar Ocak tercümenin baş kısmına şu sözleri ekliyor: "**Bu bir seyidlik belgesi (siyadetname) aynı zamanda şeceredir**" (Arapça metnin latinize transliterasyonu).

Belgenin yüzyıllar içerisinde tahrip olması nedeniyle bazı kısımlarda tercüme yapılmasının olanaksız oldu-ğunu, ancak şecere'nin son kısmında "aşireti sineminli evladı" ibaresi olması, Cemal Erbek Dedenin Sineminli Ocağına bağlı Alevi Dedesi olduğunu bizlere kanıtlamaktadır.

Not: Baş tarafı yırtık. Aşağıdaki metinde BÜYÜK HARFLİ kısımlar Arapça metinde BÜYÜK HARFLİ kısımlardır. Satırbaşları orijinal belgeye göredir. Okunabilen kısımlar şu şekildedir:

Bin Seyyid Hamza bin Seyyid Şah Veli bin Seyyid Cafer bin Seyyid
Şihabeddin bin Seyyid (*yırtık*) ...eddin bin Seyyid Mahmud
BİN SEYYİD ALİ BİN SEYYİD MUHAMMED
Bin Seyyid Melek bin Seyyid Ali bin Seyyid Cemaeddin bin Seyyid
Necmeddin bin Seyyid İbrahim el-Arabî ibn Emîru'l-Hâc el-Kebîr
bin Seyyid Muhammed er-Reîs bin Seyyid Halil el-mefun bi-Mefârikîn bin Ali bin
Zeyneb bin Seyyid Ali el-Kebîr el-medfûn bi-Hâni'l-Mahrûse bin
el-İmam Abdullah el-medfûn bi'l-Hısnî'l-Mahrûse
nevverallahu mezciâhû bin Câfer Tayyar radiyallahu teâlâ anhu
bin Ebî Talib bin Abdülmuttalib bin haşim bin Abdi Menâf
min müridi Sâdik Câfer İmâmen (bu italik kısım oradaki boşluğa farklı bir kalemle daha sonraki geç bir tarihte ilave edilmiş)
bin Kilâb bin Mürre bin Kâ'b
bin Lüvey bin Galib bin Fihri bin Mâlik bin Nasr bin Kenan (*burada okunamaz hale gelmiş bir satır var*)
Zeyneb ve Rukiyye ve Ümmü Kelsûm rıdvânullahi aleyhim
ecmaîn mâtet fi'l- hara (*meyn*) kaale'n-Nebiyyü sall
ALLAHU ALEYHİ VESELLEM "EKİRİMÜ EVLÂDÎ
YE'S-SÂLİHÛNE VE'TÂLİHÛNE LÎ" sadaka Resûlullah
ve kaale'n-Nebiyyü sallallahu aleyhi ve selleme "erbaatün ene lehüm zâminün
fi Yevmi'l-Kıyâmeti el kaatilü li-sa'yihî imamü'z-zürriyyeti ve'l-kaadî
havâyicehüm ve'l-muhibbu lehüm bi'l-kalbi ve'l-lisani
MEN NAZARA İLÂ VECHİ EVLÂDÎ FE-KEENNEMÂ
nazara ilâ vechî ve men nazara ilâ vechî vecebe'l-Cennetü ve yenâlü lehu's-şefâatü"
FASIL Zevvece'n-Nebiyyü sallallahu aleyhi ve selleme
hamse aşere merretin ve dahale alâ selâse aşere ve teveffâ Resûlullah sallallahu
aleyhi ve selleme an ezvâci't-tis'ati evvelu men tezevvece Hadîcetü'l-Kübrâ
VE KÂNE LEHÂ ERBAÛNE SENETİN KAD VELEDET SEMÂNE
evlâdin erbaatün zükûran ve erbaatün inâsen emma'z-zükûru Tayyib (*bir kelime okunmuyor*)
Kasım ve Abdullah
(bundan sonrası boydan boyca yırtık ve aşağıda da birkaç satır yok. İri harfli bir satırın da harfler uzunlamasına tam ortadan kopuk ve birden Hz. Muhammed'in şeceresine geçiliyor)
bin Mudar bin Nasr bin Meâz bin Adnan bin Eded bin Süleyman bin
(yırtık) ...sa' bin Elhemîsağ (?) bin (*silinmiş*) ...lâme bin Kaydad bin İsmail ez-Zebîh bin
İbrahim el-Halil aleyhima's-salam bin Âzer bin Âzer bin Eruh
(yırtık) ...ruh bin ...ruğ bin (*iyi okunmuyor*) bin Talib bin Şâlih bin Arfaşed bin
SÂM BİN NUH ALEYHİSSELAM BİN MELEK
bin müteveşlih (?) bin Ahnuh bin İdris aleyhisselam
bin Berd ibn Mehlayil bin Seyyar bin Yûnus aleyhisselam
bin Şîs bin Âdem Ebi'l-beşer aleyhimassalâtü vesselam
FASIL

AN İBN ABBAS RADFIYALLAHU ANHÜMÂ
ennehû kaale kaale Resûllah sallallahu aleyhi ve selleme
(okunamaz silik ve yırtık kısım)
NASRUN MİNALLAHİ VE (yırtık ama muhtemelen FETHUN KARİB)
BİS *(yırtık ama muhakkak MİLLAHİRRAHMANİRRAHİM)*
ELHAMDÜ LİLLÂHİLLEZİ EAZZE *(yırtık)* sallallahu aleyhi ve selleme teslimen *(yırtık)*
ve alâ evlâdihî ve ezvâcihi't-tâhirâti
alâ fahr'i celîlin Ebûbekrin ve Omere ve *(yırtık ama muhtemelen Osmâne)*
ve Alî el-Hasene ve'l-Hüseyne ve'l-Hamzete ve *(yırtık)*
el-Abbase rızvânullahi teâlâ a *(yırtık ama muhtemelen... leyhim)*
ecmaîn EMMÂ BA'DÜ fe-hâzâ nesebü's-Şeyhu's-Şerîfû'z-Zâhidü's-Sâlikü's-Sâdât
(yırtık)... ne ömri Emîru'l-mü'minîn *(silik)* radiyallahü anhü
misle ömri'n-Nebiyi sallallahu aleyhi ve selleme selâse ve
sittüne senetin ve selâsete eşhurin ve katetehû İbnü Mülcem fi'
L-KÜFETİ Fİ ŞEHRİ RAMAZAN
el- Muazzam fi leyleti erbaati aşere vakti salâti's-subhi
ve mevti Cafer et-Tayyâr fi arz'ı Gazâl ve kîle
ennehû fi'l-Arabi ve hüve ibnü'sney ve erbaîne senetin
ve kabruhû bi'l-Bağdad Bâbü't-tîn ve Aliyyü'r-Rızâ
VÜLİDE Bİ'L-MEDİNETİ Fİ ŞEHR'İ SAFERİ
l-Muzafferi katelehû Hârûnü'r-Reşîd fi'l-Bağdadi ve Mansur
fi'l-İraki ve kâne kad *(okunmuyor)* fi's-Şâmi
(yırtık)...hâi benâti Resûlillahi sallallahu aleyhi ve selleme
(muhtemelen bir satır yırtık ve silinmiş)
bin Mâriyeti'l-Kıbtati ve emmâ'n-Nebiyü sallallahu aleyhi ve selleme
lem yetezevvec alâ Hadîcete illâ mâtet ve tezevvece bi-Âişete binti Ebî *(yırtık bekrin)*
radiyallahü anhümâ ve ömruhâ inde't-tezevvüci seb'a sinîne ve *(muhtemelen dehale aleyhâ)*
ve hiye tis'ate sinîne ve kânet men yuhibbu'n-nisâi ilâ Resûlillahi sallallahu aleyhi ve selleme
beyânü'l- aşereti'lletü müridü Câferi't-Tayyâr aşireti Bâbikî min aşireti Bâzikî min aşireti
(Buradan itibaren yazı karakteri değişiyor ve çirkinleşiyor. Muhtemelen sonradan başka biri tarafından geri kalan kısım eklenmiş)
Lehini (?) min aşireti Kılan min aşireti Hubi (?) min Çaklı (?) min aşireti Zekey min aşireti
Süveydan min aşireti *(yırtık)*
Benî Acel min aşireti Benî Hilal min aşireti Benî Zübeyd min aşireti Benî *(okunmuyor)* min aşireti Benî
Müdlîc min aşireti *(okunmuyor)* min aşireti Sineminli evlâdi *(harfler açık ama teşhis edilemedi, okunmuyor)*
Nukile *(yırtık)*
Min nüshati'l-atık
Tarihi hams *(yırtık)*
(yırtık)

Not: Bu siyadetnamenin (şecerenin) tarihini ve yazıldığı yeri bildiren çok mühim kısımlar yırtılmış ne yazık ki!

Değerli katkılarından dolayı Sayın **Prof. Dr. Ahmet Yaşar Ocak** hocaya sonsuz teşekkür ederiz.

Bu yazı hakem kurulu incelemesinden geçmiştir.

Kaynakça

Açın, Cafer. (1994): Enstruman Bilimi (Organoloji). Kendi Yayını.

Aslan, T.Volkan. (2007): ARGUVAN YÖRESİ HALK OYUNLARI (Oyun Analizleri Notları) Arguvan Köyleri Eğitim Kültür Vakfı Yayınları / İstanbul.

Özerol, Şahin, S. ve H. (2004): "Arguvan Türküleri/Halkbilimsel Bir Araştırma Denemesi". Arguvan ve Köyleri Eğitim ve Kültür Vakfı Yayınları.

Gölpınarlı, Abdülbaki. (2009): Tasavvuf. Milenyum Yayınları.

Yamaç, Prof. Dr. Kadri. (Gazi Üniversitesi Rektörü), (2007): TÜRK KÜLTÜRÜ VE HACI BEKTAŞ VELİ (Araştırma Dergisi) Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi.

Kılıç, Hasan Basri. (2004): ARGUVANLI OZANLARI II, Arguvanlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınları Ankara.

Şentürk, Ahmet. Gülseren, Mehmet. (1991) Malatya'nın Kültür Yapısı.

